כל הזבחים פרק שמיני זבחים

הניתנין במתנה אחת. כגון דם בכור שנתערב בדם מעשר כיון בטלו בין בכוסות: **ינתנו במתנה אחת.** קא סלקא דעתן דאמרי דלמרינן יש בילה ומתיבי עליה דים במתנה זו משניהם ואם בכוסות יתן מתנה מזה ומתנה מזה: **מתן ארבע במתן ארבע.** כמו דם עולה בדם שלמים או בדם אשם שניהם טעונין שתי מתנות שהן ארבע ושניהם מתתנין: **מתן ארבע במתן ארבע.** כגון דם עולה בבכור שהן [1] מתתנים: **ר' אליעזר אומר ינתנו במתן ארבע.** וכולה [2] המתנות הימיות הימנות מדם הבכור כאילו הן מים ואין זה בא בתוסיף: **במתנה אחת.** משום בל תוסיף וידי עולה יצא [3] דכל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת כיפר: **ולא עשיה מעשה כיזד.** ואינו דומה עושה מעשה ליוסד ואינו עושה ואינו כא מאליו: **גמ'** ולגריכא. לפלוגי בתרוייהו ר' אליעזר ורבנן בבעלי מומין מיגרים באינרים וכוסות בכוסות: **דאי.** דאמעינן באינרים בהיכא קאמר ר' אליעזר יקרינו משום דאיתעביד כפרתו בהכשר: **אבל.** גבי כוסות בכוסות [4] דעיקר בקלקול אימא לא: **גלוחים.** של מי חטאת המוקדשין שנפל לתוכה מים דעלמא כל שהוא: **ר' אליעזר אומר יזה שתי הזאות.** הכא להזות מהן על הטמא יזה שתים וטהר: **כשלמא רבנן סברי יש בילה.** כדתנן בתמתיתין אם לא שמלא סמכינן אבילה ואמר [5] לא המתערב בלא שמלא סמכינן אבילה ואין לך טיפה שלא [יהא] בה מתריבו קלת ומה בכל שמלא סמכינן אבילה אם כן מאי מספקא ליה לרבי אליעזר לדידי נמי לידוק ממתניתין דיש בילה דהא מכשר לכתחילה אלא על כרחין ממתניתין ליכא למידק דדילמא בעלויים [6] רוצה מכשר רבי אליעזר וכגון שנתן למעלה כשיעור מחמוים ועוד לכתוקי לקמן לרבנן נמי אם לא שנלך ונתן כשר לרבנן נמי דמיים העליונים מיהו לקמן מוכיח יש בילה מדקתני [7] והתחמוים עלו לו:

אמר ריש לקיש לעולם קסבר יש בילה והזאה צריכה שיעור ומצטרפין להזאות. פי' בקונטי' יש בילה גרסינן ברים [8] לקיש דכיון דאמר דהזאה צריכה שיעור מאי דומקיה דאליעזר אין בילה לאקשיי מתניתין ולאוקמי מתניתין בשיעור דמיקי כדלקמן ועוד יש לדקדק אי אין בילה למה ליה למימר צריכה שיעור אפי' אין צריכה שיעור נמי:

בגון שנתערב אחת באחת. הקשה ה"ר חיים דביומא (דף יד.) ובנדה [פ"א] (דף ט.) אמר' אפי' למ"ד אין הזאה צריכה שיעור ה"מ לגבה דבגרא אבל בחמה צריכה שיעור ול"כ כשנתן אחת באחת והזה הזאה ראשונה ליכא בשביה שיעור בחמה [9] ומיהו כיון דכתמילת הזאה ראשונה שהיא תחילת טהרתו ליכא שיעורא בחמה אין בכך כלום שהזאה ראשונה מצטרפת להזאה שניה וכי האי גוונא אמרינן גבי נטילת ידים (מולין דף קז.) דמרביעית נוטלין שנים וכחצי רביעית אין אחד נוטל ועוד י"ל דאחת באחת לאו דוקא כדפי' בקונטרס דאם היה מן הכשירין הרבה כל שכן דכשר דכי מזה שתי הזאות דטופיינא דכשירין מהיכא תיתי למיפסל אלא משום פסולין נקט לה: **רב אשי אמר כל שהוא תנן.** אין בילה וסכר הזאה אין צריכה שיעור ואי יהיב חדא דילמא מן הפסולין הן אבל כי יהיב תרתי אי אפשר דליכא מן הכשירין ובקשה דלמא כל שהוא דליכא שיעור הזאה והזאה צריכה שיעור ומצטרפת וסכר יש בילה דהשתא אין הזאות על כרחך מיכא שיעור הזאה מן הכשירין לדבריו [10] נמי היאך יוכל להיות שלא יוכלו לחזות הכל שהו לשתים. גרס"ך:

בשלמא רבנן קסברי יש בילה. פי' אפילו סבירא להו יש בילה מ"מ פסולין דהזאה צריכה שיעור ואין מצטרפין להזאות וה"ל ה"מ למימר אין בילה ואין הזאה צריכה שיעור וכגון שנפלו מים בלוחות כשיעור מי חטאת ובקונטרס פירש דרבנן סברי יש בילה כדתנן מתני' אם [11] נמלך ונתן כשר אלמא סמכינן אבילה ואמרינן לא המתערב בלא שמלא כמו [12] ואין לך טיפה שלא [בה] מחבירו קלת וקשה אם כן מאי מספקא ליה לרבי אליעזר לדידי נמי לידוק ממתניתין דיש בילה דהא מכשר לכתחילה אלא על כרחין ממתניתין ליכא למידק דדילמא בעלויים [13] רוצה מכשר רבי אליעזר וכגון שנתן למעלה כשיעור מחמוים ועוד לכתוקי לקמן לרבנן נמי אם לא שנלך ונתן כשר לרבנן דמיים העליונים מיהו לקמן מוכיח יש בילה מדקתני [14] והתחמוים עלו לו:

אמר ריש לקיש לעולם קסבר יש בילה והזאה צריכה שיעור ומצטרפין להזאות. פי' בקונטי' יש בילה גרסינן ברים [15] לקיש דכיון דאמר דהזאה צריכה שיעור מאי דומקיה דאליעזר אין בילה לאקשיי לעיר מתניתין ולאוקמי מתניתין בשיעור דמיקי כדלקמן ועוד יש לדקדק אי אין בילה למה ליה למימר צריכה שיעור אפי' אין צריכה שיעור נמי:

בגון שנתערב אחת באחת. הקשה ה"ר חיים דביומא (דף יד.) ובנדה [פ"א] (דף ט.) אמר' אפי' למ"ד אין הזאה צריכה שיעור ה"מ לגבה דבגרא אבל בחמה צריכה שיעור ול"כ כשנתן אחת באחת והזה הזאה ראשונה ליכא בשביה שיעור בחמה [16] ומיהו כיון דכתמילת הזאה ראשונה שהיא תחילת טהרתו ליכא שיעורא בחמה אין בכך כלום שהזאה ראשונה מצטרפת להזאה שניה וכי האי גוונא אמרינן גבי נטילת ידים (מולין דף קז.) דמרביעית נוטלין שנים וכחצי רביעית אין אחד נוטל ועוד י"ל דאחת באחת לאו דוקא כדפי' בקונטרס דאם היה מן הכשירין הרבה כל שכן דכשר דכי מזה שתי הזאות דטופיינא דכשירין מהיכא תיתי למיפסל אלא משום פסולין נקט לה: **רב אשי אמר כל שהוא תנן.** אין בילה וסכר הזאה אין צריכה שיעור ואי יהיב חדא דילמא מן הפסולין הן אבל כי יהיב תרתי אי אפשר דליכא מן הכשירין ובקשה דלמא כל שהוא דליכא שיעור הזאה והזאה צריכה שיעור ומצטרפת וסכר יש בילה דהשתא אין הזאות על כרחך מיכא שיעור הזאה מן הכשירין לדבריו [17] נמי היאך יוכל להיות שלא יוכלו לחזות הכל שהו לשתים. גרס"ך:

הניתנין במתנה אחת שנתערבו בניתנין במתנה אחת ינתנו במתנה אחת (מהן) מתן ארבע במתן ארבע ינתנו במתן ארבע [1] **מתן ארבע במתנה אחת ר"א אומר ינתנו במתן ארבע ר' יהושע אומר ינתנו** [2] **במתנה אחת אמר לו רבי אליעזר הרי הוא עובר על בל תגרע אמר ליה** [3] **רבי יהושע הרי הוא עובר על בל תוסיף א"ל רבי אליעזר לא נאמר בל תוסיף אלא כשהוא בעצמו א"ל ר' יהושע לא נאמר בל תגרע אלא כשהוא בעצמו ועוד א"ר יהושע כשנתת עברת על בל תוסיף** [4] **ועשית מעשה בידך כשלא נתת עברת על בל תגרע ולא עשית מעשה בידך: גמ'** [5] **א"ר אלעזר לא הכשיר ר"א אלא שנים שנים אבל אחד אחד לא מתיב רב דימי** [6] **וחכמים אומרים אפילו קרבו כולן חוץ מאחד מהן ישפך לאמה אמר ליה רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא** [7] **אסברא לך מאי אחד זוג אחד וצריכא דאי איתמר בהא בהא קא"ר אליעזר משום דאיתעביד ביה כפרתו אבל בהא אימא מודי להו לרבנן ואי איתמר בהא בהא קאמרי רבנן אבל בהא אימא מודו לרבי אליעזר צריכא תנן התם** [8] **יצלוחית שנפלו לתוכה מים כל שהו** [9] **ר"א אומר יזה שתי הזאות וחכמים** [10] **פוסלין בשלמא רבנן סברי יש בילה** [11] **והזאה צריכה שיעור ואין מצטרפין להזאות אלא רבי אליעזר מאי קסבר אי קסבר** [12] **אין בילה כי מזה שתי הזאות מאי הוי דילמא תרוייהו מיא קא מזי אלא קא סבר** [13] **יש בילה אי** [14] **קסבר** [15] **אין הזאה צריכה שיעור למה לי שתי הזאות אלא קסבר** [16] **הזאה צריכה שיעור ואי קסבר אין מצטרפין להזאות כי מזה שתי הזאות מאי הוי ואי נמי מצטרפין להזאות מי יימר דמלא ליה שיעורא אמר ריש לקיש לעולם יש** [17] **בילה והזאה צריכה שיעור והכא במאי עסקינן כגון שנתערבו אחת באחת רבא** [18] **אמר לעולם יש בילה והזאה** [19] **אין צריכה שיעור וקנסא** [20] **דקנסו רבנן כי היכי דלא משתרש ליה רב אשי אמר** [21] **אין בילה יזה שתי הזאות מיתיבי** [22] **רבי אומר לדברי ר"א** [23] **הזאה כל שהוא מטהרת הזאה אין צריכה שיעור הזאה** [1] **מחצה כשר ומחצה פסול**

[1] **מי יימר דמלא ליה שיעורא: הכא במאי עסקינן כגון שנתערבו אחת באחת.** שיעור הזאה מזו ושיעור הזאה מזו ונתערבו הילכך כי מזה שתי הזאות על כרחך מלי ליה שיעורא שהרי לא היו מן הפסולין כאן אלא כדי הזאה אחת והוא הזה שתים. ואחת באחת לאו דוקא ונקט דאם היו מן הכשירים הרבה כל שכן דכשר כי מזה שתי הזאות דטופיינא דכשירין מהיכא תיתי למיפסל אלא משום פסולין נקט לה. ויש בילה גרס בדרש לקיש דכיון דאמר דהזאה צריכה שיעור מאי דומקיה דאליעזר אין בילה לאקשיי מתני' עלה ולאוקמי מתני' בשיעור דמיקי [2] **רכא אמר לעולם יש בילה והזאה אינה צריכה שיעור.** ושתי הזאות דקאמר לאו למלוי שיעורא אלא קנסא הוא דלא נשתרש [3] שלא יסתכר בעבירה זו להרבות מימיו במים פסולין: **רב אשי אמר כו'.** הגירסא הזו [4] משובשת בספרים ונראה בעיני דהכי גרסינן רב אשי אמר מים כל שהו תנן ואין בילה יזה שתי הזאות. וסבירא ליה לרב אשי דהזאה אין צריכה שיעור כרבא ומיהו קנסא נינ ליה הילכך אי הוה ס"ל [5] יש בילה בחדא הוה אני ליה ושתי הזאות לר' אליעזר משום דקסבר אין בילה הילכך אי מדי חדא שמא אין כאן מן הכשירין כלום אבל כי מדי תרתי אי אפשר דליכא בחדא מיניהו מן הכשירין (כלום) דהא אין כאן מן הפסולין אלא כל שהוא. והיינו טעמא דלא משני בלישנא [6] דנתערבו אחת באחת דאם כן הוי משמע יש שיעור להזאה ואיהו אין הזאה צריכה שיעור סבירא ליה להכי דק לישנא דמתני' דקתני כל שהוא דאין לך בהזאות פחותה מכאן ואי אפשר שיהו כל [7] הזאות הללו מן הפסולין ואפילו הן קטנות מאד. ולקמן מוכיח ליה ממתני' [8]: **לדברי רבי אליעזר.** דמכשיר בשתי הזאות: **כזאה כל שהוא מטהרת** [9]**.** דשמא אין אחת [10] מן הכשירין אלאא [11] סכירא ליה דהזאה כל שהוא מטהרת דהזאה בלא צריכה שיעור: **והזאה מחצה כשר ומחצה פסול.** ולא תימא דהזאה כל שהוא היא דכשירה ומיהו לא יהיה עמה תערובת פסול אלא אפילו יש בה תערובת פסול מכשר. אלמא טעמא דר' אליעזר דבעי תרתי לאו משום לישוף הוא דקתני אין צריכה וקשיא לרבי לקיש: דהתם בזבחים איכא הקשרה דמקטיר הקומץ שקמץ מן השכר. אבל הכא בפתחה שנותן הימנו אינו עובר משום בל תקטיר. ועוד דלא שייך כל שמפנו לאישים (אלא בדבר שסקצתו לאישים) ולא בולו כזה אמור להקטיר (והשיריים) אבל הכא דכל הדם ראוי להזאה לא שייך האי דינא (תוס' דפ"ס עיינקן ק.). אמר ר' יהושע הרי הוא עובר בבל תוסיף. הקשו בתוס' אמאי לא אסרינן אתי עשה דסתן ד' ודחי לא תעשה דסתן אחת דהא בעידנא דקא עבר ליה מקיים לעשה דא"כ לדברי הכל היל"ל שיעבור בסתן ד'. והיינו דבקדושים לא אסרינן אתי עשה ודחי לא תעשה דסתן אחת דהא בעידנא דקא עבר ליה מקיים לעשה דעשה לא תשבון בו. ונראין דברים שאין צורך לכל זה בכאן לפי שלא אמרו דאתי עשה ודחי לא תעשה אלא בגון בלאים בציצית ומילה בציצית שהלאו בא מעצמו על מצות עשה והיא מצוה בשיש בה קום עשה ואי אפשר לה בלא דחייה. אבל הזאת מתן אחת והזאת מתן ד' בל אחת הוה לעצמה וזה בפשיעתו גרם שיתערבו ובא לאו עם בריחה שיש קיום עשה באחת ואסור לאו באחת וכיון שבשביל פשיעתו הוא אין לנו לבטל הלאו מפני קיום העשה. ובזה כתב הראב"ד ז"ל ואחרים מן הפרשים ז"ל (רשב"ץ עיתמן ק.). לא נאמר בל תוסיף אלא כשהוא בעצמו. יש פוסקים שיתנו בתתן אחרא שאין בל תוסיף אלא בשהוא בעצמו אבל לא בנתערב הואיל ומפסק מתן אחרא הוא עושה כן. ומ"מ רוב פוסקים כתבה דרשת ראשון ולא נאמר שאין בל תוסיף במה שנעשה מפסק אלא בהמשך זמן על הדרך שכתבנו למעלה. וכשחזרו ואמרו כשעברת על בל תוסיף עשית מעשה (בירך אירחי ליה כשהוא בעצמו וכו' (תוס' ריש ס"ה):

מסורת הש"ס

[1] מיתוזמן ק. ר"ה כח: ירושי' ערובין פ"ה ה"ד, פסחים פ"ג ה"ג. [2] עי' תו' בכורות סא. ד"ה והא (בסופו). [3] עי' ירושי' שם ושם. [4] (לעיל עד: ושי"נ. [5] (לעיל עז:) ושי"נ. [6] פרה פ"ט מ"ה. [7] לקמן נג. יומא יד. מה ט:. [8] (ר"ה יג:). [9] עי' ירושי' דמאי פ"ה ה"ד, תרומות פ"ד ה"ז, מע"ש פ"ב ה"ג. [10] ירושי' יומא פ"ה ה"ד ע"ש. [11] לעיל פה. תוספ' פרה (פ"ח) פ"ט ה"ג. [12] לעיל לו ושי"נ.

שינויי נוסחאות

[1] בכ"מ נוסף מתן אחת במתן ארבע וע"י ר"מ פסוק"מ פ"ג ה"ה וכ"מ ומ"ש פנים לעיל פ"ג ע"ב ד"ה ומ"ר: [2] ל"ל לא: [3] בתמ"י רב ידמיה. וכ"ה לעיל עז ע"ב ופ"ש פ"ג אות ה': [4] ל"ל שחן. וכן בכ"י ר"ש: [5] ל"ל ואי ר"ש: [6] ון גי' כ"ל לעולם אין בילה. וע' כ"ש תוס': [7] גי' הכ"ש רפ"ט דפרה רבה. וע' כ"ש בדף נג ע"א (עליון). וכ"ג כ"י נכ"מ: [8] הקנסא הוא דקנסו ר"ש: [9] גי' כ"ל רב אשי אמר מים כל שהוא תנן ואין בילה. ומשום שאין בילה יזה: [10] ל"ל והזאה ר"ש: [11] ל"ל ששנינה ר"ש: [12] ורואה אני את המתנות ר"ש: [13] בבוסות שנתערבו קודם בפרה דעיקר בפרה בקלקול כל"ל ר"ש: [14] ואמרינן ר"ש: [15] הכשירים הקסרי כו' הדיא (מתחי' ועיי"ש): [16] בתן מן הספולות (מתחי'): [17] ל"ל מצרפין ר"ש: [18] ל"ל יבלל בכולו ומסכינן עלה (ר"ש ר"ש): [19] ומצרפי ר"ש: [20] ודקשיא לך ר"ש: [21] דחיקי ר"ש: [22] בב) ל"ל נשתרש ליה ר"ש: [23] בב) תיקן הזר נמתק (ר"ש): [1] ל"ל לדר' אליעזר יש בילה ר"ש: [2] בח) ל"ל בלישנא (מתחי' ועיי"ש): [3] בו) ל"ל שתי הזאות ר"ש: [4] בו) כ"מ נוסף ורי"ל לא דייק לישנא דבל שהן לדבי אליעזר דמיקי לה שנתערב שעור הזאה ממים פסולין ונקט כל שהן משום דבנן. ע"כ: [5] בחתי' בפרק"ב שהן) אבל לדבא דייק שפיר כל שהן דלא נתערב רק כל שהוא ויש בילה והזאה אין צריכה שיעור. קנס קנסו רבנן: [6] ל"ל טהרת ולא תימא דעבמא דאין אחד מהן ובר' מן הפסולין אלא ס"ל (עליון) ונעי בחיי): [7] בב) כמתני' ומ"מ באחת: [8] כמתני' ודע אלא: [9] אם לא נמלך ל"ל (ר"ש): [10] בב) ל"ל בכולו (מתחי'): [11] ל"ל עליונים ברוצא ר"ש: [12] מדקתני אלו ואלו עלו לו כל"ל (ר"ש ר"ש): [13] בדרש ר"ש: [14] בב) נוסף כיון שנתערב אחת באחת: [15] ל"ל דעדר דלדבריו (ר"ש ע"ש בדבריו, ועי' ל"ק ד"מ מפרשים שנתתנו כוונת דברי תוס'):

שיטה מקובצת

ר"א אומר ינתנו במתן ד'. עי' תוס' בכורות דף (ס"ג) ד"ה שלש ד"ה והלן: **לא** אאבר בי תוספה **אלא** בשהוא בקעבו. אבל עכשיו דתנן ד"ה דם של מתן ד' הוא מתן דמי לפם מים ולכתם מפוס כל מוסף. ל"ל ר' יהושע לא אמר ומי מלא אלא בשבת בעלמו אבל בשבת מעוכב. אבל בשבת בעלמו אבל בשבת מעוכב לא. קר נמצא כפסר יכן ר"ש: **בשלמא** (ולרבנן) [רבנן] **סברי** יש בילה **והזאה צריכה שיעור** ואין בילה **ומצטרפין להזאות.** ולכן מוסקן. ואיתי דשבה הזאה אחת גדולה כשיעור שתי הזאות דהא כשר הוא ולא יש כאן שיעור מי חטאת. ר"ל נמרי דבנן אמרו לא אשבה הזאה גדולה כשיעור שתי הזאות אלא אחת מלרכה שיעור הזאה אחת. הוא דקאמר יש בילה ר"ל אפילו אי פנרי יש בילה ת"מ אפלי כדאמרן.

ומכ"ש אי שברי אין בילה דכן הדין אפלי מ' אחת לכל מן הפסולין: **לדברי ר"א** הזאה בש"ס **מטהרת** יבר. ולא"ת תאני כחדא. ר"ל לגבה מזה הכשיר משום קצתא דלגבי אתי מעשה אין בילה. אבל בלגבי לא שייך כל שמפנו לאישים (אלא בדבר שסקצתו לאישים) ולא בולו כזה אמור להקטיר (והשיריים) אבל הכא דכל הדם ראוי להזאה לא שייך

מוסף רש"י

הניתנין במתנה אחת. כגון דם הבכור שנתערב בדם בכור מכירו אי בדם מעשר (ר"ה כח:) **יתנו במתנה אחת.** ישולה פותח מתנה לזה ולזה (שבועות ק.), והכי יש בה מתניתן ישולה לפניהן: **מתן ארבע במתן ארבע.** שלמים ואשם ישולה ותודה (ר"ה שם), אי: דם חטאת זו נשפך לדם חטאת זו יתנו ד' מתנות ישולה לזו ולזו: **ר"א אומר יתנו במתן ארבע.** דקסבר קום עשה מלוה עדיף, מצ"ע דבסלי מלוה אמור לד בכירה, דעבר אבכור אבל תוספה, אחי עשה מחנאת, דכשיר ומתן על קרנות, ימי לבל תוסיף דבכור: **ר' יהושע אומר יתנו במתנה אחת.** כיון דקיל"ל בל הניתנין על מזבח המיטון שנתנן במתנה אחת כיפר, הכא דלא אפשר שמתנין עלה אחילו לבמחילה ולא עברינן אבל תוסיף, ולא משום בל תגרע אבל המתחלת, דמקלתר מעמא מוטב שיקבר בל תגרע מלאין שכוא יעבר ולא שיבר שוקר בלתי בידים, מעבור על בל תוסיף שכוא שוקרי בידים (שבועות שם) **אלא שנים שנים.** זוג זוג יקריבם דידמי ליכא מד בכלי אנא דסיתתא הוא ינתנה הקרבה זו ליקרב משום הוא הסיתר ולא משום הוא דסבר לוסיפה ליכא לאיתגליה בפיתו אבל אחד אחד לא. שמא לא יתנה הקרבה זו ליקרב דלמא מלי לוסיפה: **הוא** (לעיל עז) מכחי: **לדברי ר"א** בו' הזאה אין צריכה שיעור. לגבה הנבה. אל שכוא שמן עלי מטהרי (יומא יד.). אלא צריכה שיעור נמי דים בילה וסמכינן עלה דיוקי בכל הזאה מן המים הכשרים ומצטרפין מה שבראשונה ומה שבשניה. מי יימר לאיכא שיעורא (לעיל עה.):

ליקוטים

הניתנין במתנה א' שנתערבו בניתנין במתנה א' ינתנו במתנה אחת. לא משמע לן שום הכחא בהך רישא אלא מפרש ואזיל עד דאתי לפלוגתייהו דר' אליעזר ור' יהושע. ושמא אתא לאשמעינן דלא ניימא דרבנאי ב' מתנות אחת לשם קרבן הא ואחת לשם קרבן אחר (תוס' דפ"ס עיתיקן ק.). שכן ר' בסתן א'. יש פרושים בדבר זה דוקא בשנתערב דם בבור בדם שלמים ואע"פ שהשלמים בשתי מתנות שהן שבן אבבא ולא בארבע. ארבע ישחים שהן שבן אבבא הכל בריין ארבע. שאם תפרש דם בבור בדם חטאת הרי כל הניתנין למנה מן הסיקרא שניתנו למעלה אי של מנה למעלה לא כפר ובמקומו יתבאר. וכן יש מפרשים ששהיהן בחטאת וכגון שנתן מתנאת זו שלש מתנות ולא הספיק ליתן רביעית עד שנתערב בדם אחר של חטאת שלא נתן מכנו כלום. ואינו כלום שהרי בסוגיא זו הוזכר בבור, וכן שכבר בארנו שכל שהיתר ונתנן על הקרן בעצמו אינו עובר בבל תוסיף (מהרי"ל ריש סה:). ר"א אומר יתנו במתן מבבל ארבע. ור"ח הא קעבר משום בל שמפנו לאישים הרי הוא בבל תקטיר. דליכא למימר דגבי דם לא שייך למימר בל שמפנו לאישים. (דדא) גבי לוג שמן של מצורע דפי' התעתיקת קרינן הזאות שהוה מלוג השמן בל שמפנו לאישים. ומיהו לר' אליעזר ניחא דאיהו אמר הוה דהיכא דסקטירין לשם עצים אי מזה לשם מים לא עבר בבל תקטיר. מיהו לא קשיא דאע"ג דקרינא ממנו לאישים מ"מ בל תקטיר לא שייך אלא בהקטרה ממש

עין משפט נר מצוה

סג א ב מי' פרק ב מהלכות פסה"מ הלכה יח:
סד ג מי' פ"ט מהלכות פרה אדומה הלכה מ:
ד מי' פ"ב מ"ט מהלכות מה:
סה ה מי' פ"ו מ"ט מה הלכה מ:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com